

Intencje mszalne: 11.12 - 17.12

Poniedziałek, 11 grudzień 2017

7⁰⁰

18⁰⁰

Wtorek, 12 grudzień 2017

7⁰⁰ śp. Jarosław Bogdanowicz

18⁰⁰ śp. Anna Sroczyńska (1 rocz.), Zbigniew (24 rocz.), Józef (10 rocz.), Stanisława (57 rocz.) i zmarli z rodziny Michalskich

Środa, 13 grudzień 2017

7⁰⁰

18⁰⁰ śp. Bolesław Dudek

Czwartek, 14 grudzień 2017

7⁰⁰

18⁰⁰ śp. Stanisława, Piotr, Stefan z rodziny Klecha

Piątek, 15 grudzień 2017

7⁰⁰

18⁰⁰ śp. Jarosław Bogdanowicz

Sobota, 16 grudzień 2017

7⁰⁰

18⁰⁰ Za syna Arkadiusza oraz o Boże błogosł. dla całej jego rodziny

Niedziela, 17 grudzień 2017

8⁰⁰ śp. Janina Tarnacka (17 rocz.)

9³⁰ śp. Rodzice i cała rodzina Włodarków

9³⁰ śp. Ignacy Bernecki (31 rocz.), rodzice z obojga stron

11⁰⁰ o Boże błogosł. i dary Ducha Świętego dla Julii, Stasia, Helenki i Madzi

12³⁰ śp. Waldemar Sierociński (36 rocz.), Edmund Sierociński (20 rocz.), Sabina Sierocińska (1 rocz.)

18⁰⁰ śp. Jadwiga Uzdowska (1 rocz.)

Biuletyn Parafialny

Parafii pw. bł. Doroty z Matów

NR 13; II NIEDZIELA ADWENTU - 10 Grudzień 2017

Iz 40,1-5.9-11; Ps 85,9-14; 2 P 3,8-14; Mk 1,1-8

Sens mego życia

To była trzecia nasza rozmowa w ciągu siedmiu miesięcy. Podczas niej usłyszałem wyznanie: „Odkryłem ze zdziwieniem, że grzeszę dlatego, iż nie dostrzegam sensu mego życia. Szukam grzechu, by przynajmniej jedna godzina miała ‘jakiś sens’. Szukam przeżyć erotycznych, szukam kieliszka, szukam towarzystwa do zabawy, by czymś wypełnić czas. Upiływają lata. Wydaje mi się, że szukam sensu życia, że chcę robić coś wielkiego, ale ile razy stoję przed jakimś zadaniem, nawet najwznioślejszym, prawie natychmiast stwierdzam, że ono nie ma sensu. Szukam i uciekam zarazem. To straszne. Grzeszę nie dlatego, że kocham grzech, ale dlatego, że chcę nadać ‘sens’ skrawkom mego życia. Po grzechu wiem, że oszukuję samego siebie. Jak wyjść z tej matni?”

Oto trafna diagnoza człowieka kończącego studia. On już rozumie, że nawrócenie polega na dostrzeżeniu sensu swego życia. Wie, że gdyby ten sens odkrył, życie jego uległoby zasadniczej zmianie. Jak pomóc człowiekowi w takiej sytuacji? Jeśli jest on zamknięty w ciasnych granicach doczesności, pomoc jest wyjątkowo trudna. Doczesność może wygrywać jedynie ten, kto dysponuje dużą siłą przebicia. Tymczasem kryzys sensu życia atakuje człowieka w godzinie

Kalendarz

liturgiczny:

13 XII św. Łucji
dziewicy i
męczennicy

14 XII św. Jana od
Krzyża,
prezbitera i
dotóra Kościoła

„Nawrócenie jest
sprawą chwili,
uświęcenie jest
dziełem całego życia”

Josemaria Escriva

jego słabości, kiedy na nic nie ma najmniejszej ochoty. Prawie jedyną szansą w takiej sytuacji jest wciągnięcie na siłę danego człowieka w jakieś sensowne dzieło. Zaangażowany przynajmniej nie pogrąża się w swoich czarnych myślach, stopniowo może odnaleźć radość z czynienia dobra, a razem z nią i sens każdego dnia.

Nieco łatwiejsza jest sytuacja wówczas, gdy dany człowiek zachował przynajmniej iskrę wiary. Kryzys sensu życia w wypadku wierzącego, jest bowiem ściśle połączony z kryzysem wiary, stąd nie występuje u ludzi o mocnej i żywej wierze. Jeśli jednak w sercu takiego człowieka jest iskra wiary, można ją stopniowo rozdmuchać i zamienić w płomyk, a to już wystarczy, by w jego świetle można było dostrzec sens chwili obecnej. Szczęśliwy taki człowiek, jeśli znajdzie się w pobliżu ludzi głęboko wierzących i jeśli ci swoją modlitwą i życzliwością pomogą mu ożywić wiarę.

Chrześcijaństwo niesie ludzkości wezwanie do nawrócenia. Tych, którzy żyją wyłącznie dla doczesności, uświadamia, iż ona nie jest warta ludzkiego życia. Przed tymi, którzy nie dostrzegają żadnego sensu, usiłuje otworzyć perspektywę zaangażowania w budowę królestwa Bożego mającego wymiar wieczny. Adwent to szczególnie głośnie wezwanie do nawrócenia. To czas wielkiego dziękczynienia Bogu za ukazanie sensu naszej ludzkiej egzystencji przez wcielenie Jego Jednorodzonego Syna. Równocześnie Adwent to czas wielkiej mobilizacji wszystkich wierzących celem maksymalnego wykorzystania dni spędzonych na ziemi i objawienia w swym środowisku radości z powodu poznania Bożego sensu życia. Samo wyjście wcześniej rano na roraty jest już znakiem tej duchowej mobilizacji i gotowości do wykorzystania rozpoczynającego się dnia dla współpracy z Bogiem w dziele budowania Jego królestwa.

Słuchając wezwania Jana Chrzciciela: „Przygotujcie drogę Panu, prostujcie ścieżki dla Niego”, miejmy odwagę postawić pytanie o sens naszego życia. Jeśli jest on dla nas znany, jeśli precyzyjnie wiemy, w jaki sposób możemy wykorzystać w pełni dzień dzisiejszy, podziękujmy Bogu, bo już uczestniczymy w „przygotowaniu drogi Panu i w prostowaniu ścieżek dla Niego”. Obejmijmy zaś swoją modlitwą tych, którzy jeszcze nie dostrzegają sensu tej pracy, niech ich wiara wzrośnie na tyle, by ten sens dostrzegli. Jeśli zaś nie dostrzegamy sensu dzisiejszego dnia, a więc i sensu życia, zacznijmy wołać w stronę Boga, by nas wyzwolił z tych ciemności i zesłał światło, choćby w nikłym płomyku roratniej świecy. Niech w jego blasku dostrzeżemy bezsens grzechu i sens ewangelicznej drogi życia.

Por.Ks.E.Staniek

Święta Łucja

Łucja pochodziła z Syrakuz na Sycylii. Najstarszy żywot św. Łucji pochodzi z V wieku. Według niego Święta miała pochodzić ze znakomitej rodziny. Była przeznaczona dla pewnego młodzieńca z niemniej szlacheckiej rodziny. Kiedy udała się z pielgrzymką na grób św. Agaty do pobliskiej Katanii, aby uprosić zdrowie dla swojej matki, miała się jej ukazać sama św. Agata i przepowiedzieć śmierć męczeńską. Kiedy więc Łucja powróciła do Syrakuz, cofnęła wolę wyjścia za mąż i rozdała majątność ubogim; złożyła także ślub dożgonnej czystości. Gdy wkrótce wybuchło prześladowanie chrześcijan, kandydat do jej ręki zadenuncjował ją jako chrześcijankę. Kiedy nawet tortury nie załamały bohaterskiej dziewicy, została ścięta mieczem. Święta miała 23 lata. Atrybutami św. Łucji są: lampa, miecz, palma męczeństwa, płomień u stóp; na tacy oczy, które jej wylupiono; sztylet. Jest patronką Szwecji oraz Toledo; ponadto także krawców, ociemniałych, rolników; orędowniczką w chorobach oczu.

Ogłoszenia parafialne

1. Tradycyjnie, w drugą niedzielę Adwentu, z inicjatywy Konferencji Episkopatu Polski jest obchodzony Dzień Modlitwy i Pomocy Materialnej Kościołowi na Wschodzie. Możemy włączyć się w to ważne dzieło, składając ofiary do puszek w ramach zbiórki, która jest prowadzona dziś przed kościołami i kaplicami w całej Polsce. Nasza pomoc dotrze do ludzi żyjących w trudnych warunkach za wschodnią granicą naszego kraju, m.in. w Donbasie, na Ukrainie i na Syberii.
2. W nadchodzący czwartek (14 grudnia) od godziny 16:00 będą wydawane paczki świąteczne dla rodzin potrzebujących z naszej parafii.
3. Zapraszamy wszystkich na roraty codziennie o godz. 18:00.
4. W minionym tygodniu odeszli do wieczności:
Śp. Stanisław Borowski – lat 91, z ul. Grottgera
Śp. Elżbieta Chrzanowska – lat 63, z ul. Dąbrowskiego
Śp. Bolesław Dudek – lat 89, z ul. Pułtuskiej